

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De eadem re. xxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

menſe Nouembri præſentis anni, ſecunda indiſtione, Petrum & cœpiſcopum à gremio ſanctæ Romanæ Eccleſiæ traſmittimus, vt fratribus eiſdem prouinciæ in vnum congregatis, emunitas & præſumptio & ſacrilegium canonica autoritate, & veſtra regia dignitate talem terminum accipiant, ne poſt hac membra diaboli, filii nequam, in ſancta Eccleſia te etiam ibi regnante talia præſumant.

De rebus Eccleſiaſticis quomodo reſtitui debeant. Cap. XXVII.

ET in legibus ſæculi cautum habetur. Qui rem ſurripit alienam, illi cuius res dirempta eſt, in vndecuplum quæ ſublata ſunt reſtituat. Et in lege diuina legitur. Maledictus omnis qui tranſfert terminos proximi ſui: & dicit omnis populus, amen. Talia ergo non præſumantur abſque vltione, nec exerceantur abſque damnatione. Pacem, & non damnum aut iniuſtitiam alicuius, ſectamini in inuicem, & in omnes. Proinde ſi quis Eccleſiaſticas oblationes, & quòd Deo conſecratum fuerit, rapuerit, vel conſenſerit facientibus, vt ſacrilegus diiudicetur, & damnum in quadruplum reſtituat, & canonicè pœniteat.

*Ex decret.
Eusebii
cap. 8.*

Quòd ſacrilegi ſint Eccleſiarum prædones. Caput XXVIII.

Sacrilegi ſunt Eccleſiarum prædones. Vnde & in conſilio Agatenſi ſub quarto capitulo decretum habetur. Ira amico quippiam rapere furtum eſt: Eccleſiæ verò fraudari vel abſtrahi ſurripique ſacrilegium. Omnes enim contra legem facientes, reſque Eccleſiæ diripientes, vel Eccleſias ſacerdotesque contra diuinas ſanxiones vexantes, ſacrilegi vocantur, atque indubitanter infames, ſacrilegique habendi ſunt.

*Ex cœcil.
Moguti,
cap. 3*

De eadem re. Cap. XXIX.

Ad ſedem autem apoſtolicam perlatum eſt, quòd ſint inter vos contentiones & emulationes, & prædia diuinis vſibus tradita, quidam humanis applicent vſibus, & domino Deo cui tradita ſunt ea ſubtrahant, & ſuis vſibus inſeruiant. Quapropter ab omnibus illa vſurpationis contumelia depellenda eſt, ne prædia ſub ſecretis cœleſtibus iudicata à quibuſdam irruentibus vexentur. Quòd

*Ex epiſt.
Pii papæ
Italicis
fratribus
miſſa.*

si quis praesumpserit, sacrilegus habeatur, & sicut sacrilegus iudicetur. Ipsos autem qui hoc agunt: clericos ac dominos sacerdotes persequi eosque infamare audiuius, ut malum per malum addentes deteriores fiant, non intelligentes quod Ecclesia Dei in sacerdotibus consistat, & crescat in tempore Dei: & sicut qui Ecclesiam Dei vastat, eiusque praedia & denaria expoliat, & inuadit fit sacrilegus, sic & ille qui eius sacerdotes insequitur, sacrilegij reus existit, & sacrilegus iudicatur.

De his qui truncationes membrorum, depraedationes & domorum incendia fecerint. Cap. XXX.

Ex decr. Eutychia papa. **S**I quis membrorum truncationes, domorum incendia fecerit, siue facere iusserit, aut facienti consenserit, quodque de his vnique legaliter vel amicabiliter coram episcopo ciuitatis aliisque ciuibus non emendauerit, ab Ecclesia se priuatum cognoscat. Si vero post secundam & tertiam conuentionem, cuncta in quibus arguitur non emendauerit, tanquam ethnicus & publicanus ab omni Christianorum collegio separetur.

Quod cum excommunicato orare non liceat. Caput XXXI.

Ex dictis S. Isidor. **C**um excommunicato, neque orare, neque loqui, nisi quae ad eandem excommunicationem pertinent, uel uelci cuique liceat.

De eadem re. Cap. XXXII.

Ex dictis eiusdem. **S**i quis frater, aut palam aut absconfe cum excommunicato fuerit locutus, communem statim cum eo excommunicationis contrahet poenam.

De eadem re. Cap. XXXIII.

Ex dictis Fructuosi episcopi. **C**um excommunicato nullus loquatur, neque qualibet eum compassione vel miseratione refoueat, neque in contradictionem, vel superbiam confortare praesumat.

De eadem re. Cap. XXXIII.

Ex concil. Antioch. cap. 2. **C**um excommunicatis non licet communicare, nec cum his qui per domos conueniunt, deuitantes orationes Ecclesiae, ubi simul orandum est. Si quilibet autem ex capto deprehensus fuerit cum excommunicatis communicare, poenitentiam iste priuetur communione.